

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 362

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 29 mai 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 211 din 13 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. z) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității	2–5
Decizia nr. 216 din 13 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității	5–9
Decizia nr. 217 din 13 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice	9–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
4.085. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind sesiunea specială de evaluare națională 2012 pentru elevii din clasa a VIII-a participanți la loturile naționale de pregătire pentru olimpiadele și concursurile internaționale	14
4.171. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind aprobarea Calendarului desfășurării concursului de selecție a cadrelor didactice pentru constituirea corpului național de experți în management educațional, sesiunea 2012, seria a 2-a	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 211**

din 13 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. z) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Gagu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) lit. z) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Iuliu Aurel Burbea-Milescu în Dosarul nr. 45.572/3/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.083D/2011.

La apelul nominal răspund autorul excepției, Iuliu Aurel Burbea-Milescu, reprezentat prin avocatul George-Răzvan Ionescu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, și partea Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, reprezentată prin consilierul juridic Mihaela Jugaru, cu delegație depusă la dosar.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului autorului excepției, care solicită admiterea excepției pentru motive de neconstituționalitate extrinseci și intrinseci. Arată că ordonanțele de urgență ale Guvernului nu pot afecta drepturile și libertățile fundamentale. Cu toate acestea, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, chiar dacă a fost aprobată prin lege de către Parlament, încalcă, în substanța sa, dreptul la viața intimă, familială și privată și este astfel contrară dispozițiilor art. 115 alin. (6) din Constituție.

De asemenea, precizează faptul că lit. z) nu se integrează ansamblului normativ al art. 3, care vizează posibilitatea persoanelor interesate de a obține informații cu privire la calitatea de lucrător sau colaborator al Securității în cazul persoanelor care ocupă demnități sau funcții.

Astfel, posibilitatea oricărei persoane interesate de a avea acces la informații privind existența sau inexistența calității de lucrător al Securității ori de colaborator al acesteia în privința deținătorului titlului de luptător pentru victoria Revoluției din decembrie 1989 face ca revoluționarii să fie expuși atenției publice, fără ca activitatea acestora să fie de interes public. Ca atare, textul de lege criticat contravine art. 26 din Constituție și art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Invocă și încălcarea dispozițiilor art. 53 din Constituție, deoarece prevederile legale criticate instituie o restrângere a dreptului la viața intimă, familială și privată, care are caracter definitiv, iar nu temporar, și aduc atingere substanței dreptului, fără a exista interes pentru a afla informații despre revoluționari.

Reprezentantul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, deoarece prevederile legale criticate reprezintă opțiunea legiuitorului, fără a încălca dreptul la viața intimă, familială și privată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Precizează că dreptul la viața intimă, familială și privată nu este un drept absolut. Astfel, ingerința în dreptul la viața intimă, familială și privată instituită prin normele legale criticate este prevăzută de lege, îndeplinind condițiile de previzibilitate și accesibilitate pentru destinatarii săi, urmărește un scop legitim, acela de deconspirare a Securității, este necesară într-un stat de drept, în condițiile interesului membrilor societății de a le fi asigurat dreptul la informație, și respectă totodată cerințele de proporționalitate. În plus, stabilirea calității de lucrător sau colaborator al Securității cu privire la persoanele care dețin titlul de luptător pentru victoria Revoluției din decembrie 1989 nu se dispune după o procedură arbitrară, ci de către o instanță judecătorească independentă și imparțială. Prin urmare, prevederile legale criticate nu stabilesc o ingerință contrară normelor constituționale și convenționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 septembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 45.572/3/2008, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) lit. z) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.**

Excepția a fost ridicată de Iuliu Aurel Burbea-Milescu cu prilejul soluționării recursului declarat împotriva Sentinței civile nr. 2.657 din 2 iunie 2010, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile „art. 3 alin. (1) lit. z)” din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 sunt neconstituționale, deoarece instituie o restrângere a exercițiului dreptului la viața intimă, familială și privată printr-un text de lege care se regăsește într-o ordonanță de urgență, emisă de Guvern cu nesocotirea dispozițiilor art. 115 alin. (6) din Constituție.

Prevederile de lege criticate aduc atingere substanței dreptului la viața intimă, familială și privată a persoanelor care au participat la Revoluția din decembrie 1989 și care au dobândit calitatea de revoluționar, încălcând ce are loc prin recunoașterea dreptului oricărei persoane de a accesa informații despre trecutul participanților la Revoluție, precum și prin posibilitatea de a fi făcute publice aceste informații prin mijloace de informare în masă. De asemenea, arată că revine statului obligația de a nu face nimic de natură a stânjeni dreptul la viața privată, invocând

Decizia Curții Constituționale nr. 415 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 5 mai 2010.

Aceleași prevederi legale aduc atingere substanței dreptului la intimitate, la viața personală și familială al persoanelor care dețin calitatea de revoluționar, de vreme ce reglementarea în discuție nu își găsește o justificare nici prin teza întâi a acestui articol și nici prin analizarea finalității textului de lege menționat. De asemenea, prevederile legale criticate operează o restrângere nejustificată și disproporționată, fără a respecta condiția limitării în timp a restrângerii exercițiului dreptului.

În plus, dacă în cazul persoanelor vizate de lit. a)—y) ale art. 3 din ordonanța de urgență permiterea accesului la informațiile publice se justifică prin faptul că acestea ocupă funcții de conducere sau demnități publice, includerea în această enumerare a revoluționarilor nu se justifică, de vreme ce calitatea de revoluționar nu reprezintă o demnitate sau o funcție publică.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, prevederile legale criticate fiind constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile legale criticate nu aduc atingere dreptului la viața intimă și privată, exercitarea dreptului la informație fiind realizată într-un cadru prestabilit de legiuitor în scopul, enunțat în preambulul actului normativ, deconspirării persoanelor care au contribuit la instrumentarea dosarului întocmit de fosta Securitate, prin consemnarea publică — publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I — și punerea la dispoziția mijloacelor de informare în masă de către Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, în temeiul art. 12 alin. (1) din ordonanța de urgență — a celor care ocupă funcțiile sau demnitățile enumerate în art. 3 din ordonanța de urgență, precum și a celor care își manifestă intenția de a candida pentru alegerea sau numirea în aceste demnități sau funcții.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. 3 lit. z) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 sunt constituționale, deoarece acestea nu pun în discuție restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale, obligația instituită prin textul de lege fiind justificată de necesitatea asigurării dreptului de acces la informații de interes public. Referitor la încălcarea prevederilor art. 115 alin. (6) din Constituție, arată că aceasta nu poate fi reținută, deoarece, prin aprobarea ordonanței de urgență de către Parlament, potrivit Legii nr. 293/2008, conținutul său normativ a devenit lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Cât privește obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că în notele scrise ale autorului excepției și în încheierea de sesizare este menționat „art. 3 alin. (1) lit. z)” din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008.

Întrucât în structura art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu se regăsesc alineate, Curtea constată că, în realitate, prevederile legale criticate se regăsesc în cuprinsul art. 3 lit. z) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008. De asemenea, Curtea constată că, la momentul sesizării sale, prevederile legale criticate erau modificate prin pct. 7 al articolului unic din Legea nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008, fiind însă păstrată soluția legislativă.

Ca atare, Curtea urmează să se pronunțe asupra prevederilor art. 3 lit. z) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, astfel cum au fost modificate prin pct. 7 al articolului unic din Legea nr. 293/2008, acestea având următorul cuprins: *„Pentru a asigura dreptul de acces la informații de interes public, orice cetățean român, cu domiciliul în țară sau în străinătate, precum și presa scrisă și audiovizuală, partidele politice, organizațiile neguvernamentale legal constituite, autoritățile și instituțiile publice au dreptul de a fi informate, la cerere, în legătură cu existența sau inexistența calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, în sensul prezentei ordonanțe de urgență, a candidaților la alegerile prezidențiale, generale, locale și pentru Parlamentul European, precum și a persoanelor care ocupă următoarele demnități sau funcții: [...]*

z) persoanele care dețin titlul de luptător pentru victoria Revoluției din decembrie 1989.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 26 privind dreptul la viața intimă, familială și privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 115 alin. (6) privind domeniile în care nu pot fi adoptate ordonanțele de urgență, precum și art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale — *Dreptul la respectarea vieții private și de familie*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile art. 3 lit. z) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 dau expresie opțiunii legiuitorului, reprezentând o consacrare la nivel legislativ a dreptului la informație în ceea ce privește existența sau inexistența calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, în cazul persoanelor care dețin titlul de luptător pentru victoria Revoluției din decembrie 1989.

Referitor la susținerea autorului excepției în sensul că prevederile legale criticate încalcă, în substanța sa, dreptul la viața intimă, familială și privată, prevăzut de art. 26 din Constituție și art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea constată că aceasta nu poate fi reținută.

Astfel, în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, Curtea reține, pe de o parte, că dreptul la respectul și ocrotirea vieții intime, familiale și private are un conținut complex, cuprinzând, printre altele, dreptul individului de a întreține și de a dezvolta relații cu semenii săi (a se vedea, spre exemplu, Hotărârea din 27 octombrie 2009, pronunțată în Cauza *Haralambie împotriva României*, paragraful 77). De asemenea, în sensul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, nicio rațiune nu permite excluderea activității profesionale sau

comerciale din sfera noțiunii de *viață privată* (a se vedea, de exemplu, Hotărârea din 16 decembrie 1992, pronunțată în Cauza *Niemietz împotriva Germaniei*, paragraful 29).

Ca atare, informațiile privind numele și trecutul unei anumite persoane din perspectiva activităților desfășurate de aceasta, cum sunt, spre exemplu, cele referitoare la colaborarea cu organele Securității statului în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, se înscriu în sfera noțiunii de *viață privată*, iar aducerea la cunoștința publică a unor asemenea informații poate fi privită ca o interferență cu viața ei privată.

Pe de altă parte, Curtea constată că dreptul la viața intimă, familială și privată nu este un drept absolut, ci, în anumite condiții, acesta poate fi supus anumitor limitări ori restricții sau ingerințe din partea autorităților.

În acest sens, art. 26 alin. (2) din Constituție stabilește că persoana fizică are dreptul să dispună de ea însăși, dacă nu încalcă drepturile și libertățile altora, ordinea publică sau bunele moravuri.

Totodată, Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale stabilește prin art. 8 paragraful 2 că exercitarea dreptului la respectarea vieții private poate face obiectul amestecului unei autorități publice doar în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei ori protejarea drepturilor și libertăților altora.

De asemenea, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că art. 8 din Convenție are drept obiect principal apărarea individului de ingerințele arbitrare ale puterilor publice, nelimitându-se la a pretinde statului să se abțină de la asemenea ingerințe; acestui angajament negativ i se pot alătura obligațiile pozitive legate de respectarea efectivă a vieții private sau de familie. Ele pot impune adoptarea de măsuri vizând respectarea vieții private, inclusiv în ceea ce privește relațiile indivizilor între ei. Granița dintre obligațiile pozitive și negative ale statului potrivit art. 8 nu se pretează la o definiție precisă; principiile aplicabile sunt totuși comparabile. Mai precis, în cele două cazuri trebuie luată în calcul păstrarea echilibrului just dintre interesul general și interesele individului, statul beneficiind oricum de o marjă de apreciere (a se vedea Hotărârea din 14 octombrie 2008, pronunțată în Cauza *Petrina împotriva României*, paragraful 35).

Aplicând principiile enunțate în cauza de față, Curtea constată că posibilitatea oricărei persoane interesate de a avea acces la informații privind existența sau inexistența calității de lucrător sau colaborator al Securității a persoanelor care dețin titlul de luptător pentru victoria Revoluției din decembrie 1989 este prevăzută de o ordonanță de urgență, act normativ cu putere de lege, aprobată prin lege de către Parlament.

De altfel, Curtea observă că soluția legislativă criticată nu este de noutate, ci aceasta s-a regăsit în cuprinsul Legii nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică, așa cum a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 9 decembrie 1999, în prezent abrogată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008. Astfel, art. 2 lit. z) din lege stabilea la momentul adoptării că:

„Pentru a asigura dreptul de acces la informațiile de interes public, orice cetățean român cu domiciliul în țară sau în străinătate, precum și presa scrisă și audiovizuală, partidele politice, organizațiile neguvernamentale legal constituite, autoritățile și instituțiile publice au dreptul de a fi informate, la cerere, în legătură cu calitatea de agent sau de colaborator al

organelor securității, ca poliție politică, a persoanelor care ocupă sau candidează pentru a fi alese ori numite în următoarele demnități sau funcții: [...]

z) persoanele care dețin titlul de revoluționar sau de luptător cu merite deosebite în Revoluția din decembrie 1989.”

Cât privește scopul reglementării, Curtea constată că acesta corespunde spiritului idealurilor Revoluției din decembrie 1989 și se încadrează în cel enunțat în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, care arată, în esență, că permanenta teroare exercitată în perioada de dictatură comunistă împotriva cetățenilor țării, a drepturilor și libertăților lor fundamentale de către puterea comunistă, în special prin organele Securității statului, parte a poliției politice, îndreptățește deconspirarea Securității.

Așadar, exigențele unei vieți democratice, așa cum transpar ele din ansamblul reglementărilor legale, impun ca persoanele vizate de prevederile legale criticate să poată fi identificate și cunoscute de opinia publică (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 980 din 25 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 17 august 2009).

De altfel, în jurisprudența sa Curtea a statuat că respectarea și ocrotirea vieții intime, familiale și private nu se asigură în detrimentul altor cetățeni sau al autorităților (a se vedea Decizia nr. 40 din 7 iulie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 30 noiembrie 1993).

În aceste condiții se asigură un raport de proporționalitate rezonabil între interesele concurente implicate, precum și un just echilibru între respectarea dreptului la viața intimă, familială și privată, pe de o parte, și a dreptului la informație, pe de altă parte, fiind create premisele valorificării acestor drepturi în concordanță cu exigențele generale proprii unui stat de drept.

În altă ordine de idei, Curtea constată că reglementarea supusă controlului de constituționalitate implică garanții adecvate și suficiente pentru evitarea oricăror ingerințe arbitrare.

Astfel, textul legal criticat stabilește titularii dreptului de acces la informație — *orice cetățean român, cu domiciliul în țară sau în străinătate, precum și presa scrisă și audiovizuală, partidele politice, organizațiile neguvernamentale legal constituite, autoritățile și instituțiile publice*, condițiile de exercitare a acestui drept — *la cerere și persoanele vizate — persoanele care dețin titlul de luptător pentru victoria Revoluției din decembrie 1989*.

În plus, potrivit reglementărilor în vigoare, competența de a se pronunța asupra calității unei persoane de lucrător sau colaborator al Securității aparține unei instanțe judecătorești, autoritate independentă și imparțială, îndrituită să soluționeze o acțiune în constatare, cu respectarea principiilor de oralitate, contradictorialitate, publicitate și a dreptului la apărare, părțile interesate având deopotrivă posibilitatea de a uza de garanțiile prevăzute de legea procesual civilă pentru a-și susține poziția asupra problemelor de fapt și de drept. În plus, orice persoană care deține titlul de luptător pentru victoria Revoluției din decembrie 1989 și pentru care Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București a constatat calitatea de lucrător sau colaborator al Securității are posibilitatea de a cere, pe calea recursului, exercitat în condițiile legii, controlul hotărârii judecătorești pronunțate de instanța de fond. Soluționarea acestuia revine, de asemenea, unei instanțe judecătorești independente și imparțiale, competentă a se pronunța cu privire la legalitatea hotărârii judecătorești și a sancționa un eventual abuz în ceea ce privește constatarea colaborării cu organele Securității, chestiune socială și morală foarte sensibilă în contextul istoric specific al României.

Prin urmare, reglementarea dedusă controlului de constituționalitate se circumscrie exigențelor constituționale și convenționale invocate.

Având în vedere cele expuse mai sus, Curtea constată că nu este îndreptăţită nici critica potrivit căreia ar fi încălcate dispoziţiile art. 53 din Constituţie.

În ceea ce priveşte critica referitoare la încălcarea dispoziţiilor art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală, deoarece ordonanţa de urgenţă în discuţie ar afecta dreptul la viaţa intimă, familială şi privată, Curtea constată că această susţinere este neîntemeiată.

Astfel, Curtea reţine, în acord cu jurisprudenţa sa, că aprobarea prin lege a unei ordonanţe de urgenţă nu poate acoperi un eventual viciu de neconstituţionalitate extrinsecă a acesteia (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 784 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 7 iulie 2009, şi Decizia nr. 14 din 18 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 15 aprilie 2011). Ca atare, aprobarea Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 24/2008 prin Legea nr. 293/2008 nu poate avea relevanţă în examinarea constituţionalităţii extrinseci a acestei ordonanţe de urgenţă a Guvernului.

În acelaşi timp, cu privire la sensul dispoziţiilor art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală, Curtea reiterează faptul că ordonanţele de urgenţă nu pot fi adoptate dacă *afectează*, dacă au consecinţe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin

reglementările pe care le conţin, au consecinţe pozitive în domeniile în care intervin (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 25 noiembrie 2008).

Aşa fiind, Curtea constată că prevederile legale criticate conţin norme pentru îndeplinirea obiectivului pe care Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 24/2008 şi l-a propus — deconspirarea Securităţii, fără a afecta, în sensul constituţional explicat, dreptul la viaţa intimă, familială şi privată.

În fine, în legătură cu critica potrivit căreia între partea introductivă a textului art. 3 şi conţinutul lit. z) a acestui articol nu ar exista concordanţă, Curtea constată că aceasta nu reprezintă o problemă de constituţionalitate, ci una de competenţa legiuitorului.

Instanţa de contencios constituţional a statuat constant în jurisprudenţa sa în materie, de exemplu Decizia nr. 159 din 10 noiembrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 4 februarie 1999, că ea nu poate da o altă formulare textelor de lege pe care le-ar considera nesatisfăcător redactate, nu îşi poate asuma rolul de a crea, de a abroga sau de a modifica o normă juridică spre a îndeplini rolul de *legislator pozitiv* şi nici nu se poate substitui legiuitorului pentru adăugarea unor noi prevederi celor instituite.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) şi al art. 147 alin. (4) din Constituţie, precum şi al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) şi al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepţia de neconstituţionalitate a prevederilor art. 3 lit. z) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, excepţie ridicată de Iuliu Aurel Burbea-Milescu în Dosarul nr. 45.572/3/2008 al Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie — Secţia de contencios administrativ şi fiscal.

Definitivă şi general obligatorie.

Pronunţată în şedinţa publică din data de 13 martie 2012.

PREŞEDINTELE CURŢII CONSTITUŢIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Gagu

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

DECIZIA Nr. 216

din 13 martie 2012

referitoare la excepţia de neconstituţionalitate a prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii

Augustin Zegrean	— preşedinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ştefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Gagu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluţionarea excepţiei de neconstituţionalitate a prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, modificată prin Legea nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, excepţie ridicată de Emil Bucşa în Dosarul nr. 12.446/2/2010 al Curţii de Apel Bucureşti — Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal şi care formează obiectul Dosarului Curţii Constituţionale nr. 1.401D/2011.

La apelul nominal răspunde partea Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii, prin consilierul juridic Mihaela

Jugaru, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.428D/2011, nr. 1.472D/2011 și nr. 1.477D/2011, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată prin Legea nr. 293/2008, excepție ridicată de Petru Pele în Dosarul nr. 12.042/2/2010, de Marian Enache în Dosarul nr. 12.671/2/2010 și de Nicolae Gheorghe în Dosarul nr. 6.322/2/2011, dosare ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde partea Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin consilierul juridic Mihaela Jugaru, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc autorii excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzelor și învederează Curții că, în Dosarul nr. 1.477D/2011, autorul excepției Nicolae Gheorghe a transmis note scrise prin care susține, motivat, constatarea neconstituționalității prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată prin Legea nr. 293/2008.

Având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul părții și cel al Ministerului Public arată că sunt de acord cu măsura conexării.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.428D/2011, nr. 1.472D/2011 și nr. 1.477D/2011 la Dosarul nr. 1.401D/2011, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența constantă în materie a Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 5.745 din 10 octombrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 12.446/2/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, modificată prin Legea nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.**

Excepția a fost ridicată de Emil Bucșa într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare.

Prin Încheierea din 27 iunie 2011, îndreptată prin Încheierea din 25 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 12.042/2/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată și modificată prin Legea nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.**

Excepția a fost ridicată de Petru Pele într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare.

Prin Sentința civilă nr. 5.896 din 14 octombrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 12.671/2/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.**

Excepția a fost ridicată de Marian Enache într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare.

Prin Încheierea din 13 octombrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 6.322/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.**

Excepția a fost ridicată de Nicolae Gheorghe într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, încălcarea gravă a prezumției de nevinovăție, deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, prin art. 2 lit. a), lasă loc unei interpretări abuzive, punând semnul egalității între calitatea de lucrător al Securității și desfășurarea activității prin care s-au suprimat ori îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului, și creează premisele unei forme de răspundere morală și juridică.

Cadrul legal instituit prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată prin Legea nr. 293/2008, nu respectă Decizia Curții Constituționale nr. 51/2008 și menține caracterul represiv abuziv al procedurii prin care se constată calitatea de lucrător sau colaborator al Securității, fiind încălcate drepturi fundamentale.

În același timp, prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece acordă Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității (CNSAS) dreptul de a desfășura o activitate jurisdicțională, care nu se încadrează în dispozițiile art. 21 alin. (4) din Constituție. Or, acest consiliu trebuie să fie o autoritate administrativă autonomă, fără atribuții jurisdicționale, iar unicul scop al acestuia trebuie să fie de a permite cetățeanului accesul la propriul dosar, în calitatea sa de *depozitar și administrator* al documentelor întocmite de fosta Securitate. În contradicție cu principiile statului de drept în conformitate cu care justiția trebuie să fie imparțială, iar procesul trebuie să fie echitabil, actul normativ criticat menține confuzia între funcția de anchetă și funcția de judecată.

Contrar art. 126 alin. (5) și art. 24 din Constituție, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității se substituie unei instanțe judecătorești, exercitând o jurisdicție specifică în cadrul căreia administrează probe și dă un verdict privind calitatea de lucrător al Securității, în timp ce persoana vizată nu are posibilitatea de a se apăra în fața Colegiului Consiliului. Subliniază că instanța de contencios administrativ are doar un rol formal, întrucât nu face altceva decât să certifice ulterior ceea ce a constatat această autoritate. De altfel, pentru a nu se încălca art. 126 alin. (6) din Constituție, instanțele de contencios administrativ nu pot avea competența de a se pronunța asupra unor aspecte sau fapte ce țin de regulamentele sau comandamentele militare specifice.

Totodată, prin introducerea unei acțiuni în constatare, fără a avea o legitimare procesuală activă, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității se subrogă în dreptul cetățeanului de a avea acces liber la justiție pentru apărarea drepturilor, a

libertăților și a intereselor sale legitime și se substituie instituției Avocatului Poporului. Astfel, prin art. 8 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 se realizează o extindere nepermisă a sferei titularilor dreptului de acces liber la justiție, dincolo de limitele sale constituționale. Cu alte cuvinte, prevederile legale criticate convertesc dreptul de acces liber la justiție într-o obligație.

De asemenea, autorii excepției susțin că desemnarea, inițial, a Tribunalului București — Secția contencios administrativ și, ulterior, a Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, ca unică instanță judecătorească competentă în ceea ce privește acțiunile în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității, este neconstituțională, de vreme ce adevăratele prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9 din ordonanța de urgență pot fi contestate de orice persoană interesată în fața instanței de contencios administrativ competente teritorial. Pe de altă parte, persoanei verificate i se îngădește posibilitatea exercitării dreptului la apărare în fața unei instanțe de judecată apropiate de domiciliul său.

Prin reglementarea voit contradictorie, cuprinsă în art. 10 alin. (2), referitoare la instanța competentă în soluționarea contestațiilor formulate împotriva adevărilor prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9, comparativ cu cea prevăzută la art. 11 alin. (1) privind instanța judecătorească competentă să soluționeze acțiunea în constatare introdusă de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, se creează o inegalitate de tratament juridic, contrară dispozițiilor art. 16 din Constituție.

Reglementarea actuală, pe de o parte, favorizează Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin scutirea de a achita taxe judiciare de timbru, iar pe de altă parte, limitează dreptul pârâților de a propune probe și înlătură calea de atac a apelului, asigurând premisele unei instanțe unice specializate. Însăși concluzia rezultată din preambulul ordonanței de urgență criticate este neconstituțională, deoarece nu se pot institui răspunderi legale fără efectuarea unei probațiuni pe cazuri concrete.

Distinct de cele de mai sus, în susținerea excepției este invocat și „*Proiectul de lege privind pensiile unor responsabili ai regimului comunist implicați în acte de represiune pe motive politice*”, al cărui obiectiv principal este „stabilirea cuantumului pensiei la nivelul salariului de bază minim brut pe țară pentru responsabilii regimului comunist care au fost declarați lucrători sau colaboratori ai Securității”.

În fine, consideră că stabilirea în justiție, printr-o procedură specială, a calității de *lucrător al Securității*, în sensul dat acestei sintagme de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, reprezintă un abuz de drept și o discriminare.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând aspecte din jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că își menține punctul de vedere reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 436/2010, nr. 1.512/2009, nr. 530/2009, nr. 815/2009, nr. 127/2010 și nr. 1.503/2010, exprimat în sensul constituționalității prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise transmise de autorul excepției Nicolae Gheorghe, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008.

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) privind statul de drept, democratic și social, art. 15 privind universalitatea, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 22 privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 23 privind libertatea individuală, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 30 privind libertatea de exprimare, art. 52 alin. (1) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 54 privind fidelitatea față de țară, art. 55 privind apărarea țării, art. 57 privind exercitarea drepturilor și a libertăților, art. 58 alin. (1) privind numirea și rolul Avocatului Poporului, art. 124 alin. (2) privind unicitatea, egalitatea și imparțialitatea justiției și art. 126 privind instanțele judecătorești.

De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil*, art. 7 — *Nicio pedeapsă fără lege*, art. 8 — *Dreptul la respectarea vieții private și de familie*, art. 9 — *Libertatea de gândire, de conștiință și de religie*, art. 10 — *Libertatea de exprimare*, art. 14 — *Interzicerea discriminării* și art. 17 — *Interzicerea abuzului de drept* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile legale criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate exercitat din perspectiva unor critici de neconstituționalitate similare.

Astfel, Curtea a reținut în mod constant că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a produs o modificare substanțială a regimului juridic aplicabil persoanelor în legătură cu care s-a constatat că sunt colaboratori sau lucrători ai Securității, fără să promoveze răspunderea juridică și politică a acestora și fără să creeze premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei vinovăției și a vreunei încălcări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 46 din 20 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 8 martie 2011, și Decizia nr. 1.309 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 29 noiembrie 2011).

De asemenea, Curtea a observat că, urmărind să înlăture orice echivoc de natură să genereze interpretări speculative, susceptibile de a aduce atingere onoarei și demnității persoanei, legiuitorul a înțeles să dedice întregul articol 2 din ordonanța de urgență definirii termenilor cu care aceasta operează (a se vedea Decizia nr. 1.074 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 690 din 14 octombrie 2009).

Pe de altă parte, Curtea a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a realizat o reconfigurare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ca autoritate administrativă autonomă, lipsită de atribuții jurisdicționale, ale cărei acte privind accesul la dosar și deconspirarea Securității sunt supuse controlului instanțelor de judecată. Așadar, în condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității este introdusă la o instanță de judecată a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu sunt de natură să confere Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității rolul de instanță extraordinară (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 436 din 15 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 9 iunie 2010).

Totodată, Curtea a reținut că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu sunt de natură a încălca dreptul la apărare, părțile având deopotrivă posibilitatea de a uza de garanțiile prevăzute de legea procesuală civilă pentru a-și susține poziția asupra problemelor de fapt și de drept.

În plus, din analiza prevederilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 Curtea a constatat că acestea permit instanței de contencios administrativ ca, în cadrul acțiunii în constatare cu care a fost sesizată, să uzeze de toate mijloacele procedurale în cadrul procesului pentru stabilirea adevărului. Așadar, într-o acțiune în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității, promovată de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, pârâtul nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul pe baza căruia să pronunțe soluția. Constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității trebuie să fie rezultatul unei analize minuțioase din partea instanței asupra întregului material depus de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității (a se vedea Decizia nr. 815 din 19 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 394 din 11 iunie 2009, și Decizia nr. 760 din 7 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 20 septembrie 2011).

Cu privire la critica referitoare la competența exclusivă a unei singure instanțe de soluționare a cauzelor având ca obiect constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității, și anume Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, Curtea Constituțională a observat că, potrivit art. 126 alin. (1) și (2) din Constituție, justiția se realizează prin instanțele judecătorești, a căror competență este stabilită numai prin lege. Or, prevederile legale criticate corespund pe deplin exigențelor constituționale invocate, inclusiv celor prevăzute de art. 126 alin. (5) referitor la interdicția înființării de instanțe extraordinare (a se vedea Decizia nr. 1.194 din 24 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 4 noiembrie 2009).

De asemenea, Curtea a constatat netemeinicia criticilor referitoare la nesocotirea dispozițiilor constituționale care statuează cu privire la rolul Avocatului Poporului de apărător al drepturilor și libertăților persoanelor fizice. Posibilitatea pe care o are Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a promova acțiuni în constatarea calității de lucrător sau

colaborator al Securității nu reprezintă o substituie a acestuia în atribuțiile Avocatului Poporului. Această instituție dispune de mecanisme specifice, determinate în mod cuprinzător și detaliat în legea sa de organizare și funcționare, de natură să asigure în mod eficient realizarea rolului său constituțional.

În același timp, Curtea nu a reținut nici critica referitoare la pretinsa încălcare a principiului liberului acces la justiție ca urmare a subrogării Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității în dreptul cetățeanului care se consideră vătămat prin acțiunile abuzive ale unor lucrători din fosta Securitate de a avea acces liber la justiție pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

Astfel cum a statuat deja Curtea în jurisprudența sa, prevederile art. 1 alin. (7) și (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 sunt edificatoare în acest sens, conferind persoanei, subiect al unui dosar din care rezultă că a fost urmărită de Securitate, precum și, după caz, soțului supraviețuitor și rudelor până la gradul al patrulea inclusiv ale persoanei decedate ori moștenitorilor săi testamentari dreptul de a afla identitatea lucrătorilor Securității și a colaboratorilor acestora care au contribuit cu informații la completarea dosarului și, de asemenea, de a solicita verificarea calității de lucrător al Securității pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului. Din cuprinsul acestor dispoziții legale se desprinde concluzia potrivit căreia Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității acționează inclusiv la cererea persoanelor îndreptățite, astfel că nu se pune problema nesocotirii dreptului acestora de acces liber la justiție (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 608 din 12 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 21 iulie 2011).

Totodată, Curtea a constatat că este lipsită de orice fundament critica privind nerespectarea principiului egalității în drepturi, susținută din perspectiva stabilirii instanțelor de contencios administrativ competente teritorial să judece contestațiile formulate împotriva adevărințelor prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9 din ordonanța de urgență, de vreme ce art. 10 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, astfel cum a fost modificat prin articolul unic pct. 16 din Legea nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, stabilește, fără echivoc, că *„Adevărințele prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9 [...] pot fi contestate la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București de către orice persoană interesată, în termen de 30 de zile de la publicarea lor”* (a se vedea Decizia nr. 1.560 din 6 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 80 din 1 februarie 2012).

De altfel, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu instituie niciun privilegiu sau nicio discriminare pe criterii arbitrarie (a se vedea Decizia nr. 760 din 7 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 20 septembrie 2011).

Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În final, Curtea constată că invocarea unui proiect de act normativ cu eventuale implicații asupra drepturilor persoanelor cu privire la care s-a constatat calitatea de lucrător sau colaborator al Securității, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, precum și a celorlalte dispoziții constituționale și convenționale nu are relevanță pentru soluționarea prezentei cauze.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Emil Bucșa în Dosarul nr. 12.446/2/2010, de Petru Pele în Dosarul nr. 12.042/2/2010, de Marian Enache în Dosarul nr. 12.671/2/2010 și de Nicolae Gheorghe în Dosarul nr. 6.322/2/2011, dosare ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Gagu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 217

din 13 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Gagu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Ioan Ștefură, Florica Răgoșcă, Maria Dumitraciuc, Felicia Andriuc, Luminița Macovei și Viorel Precu, prin Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în Dosarul nr. 6.824/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.409D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.509D/2011, nr. 1.510D/2011, nr. 1.598D/2011, nr. 1.612D/2011 și nr. 1.613D/2011, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 1 din Legea

nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Relu Oleniuc, Nicolaie Antonovici, Maria Bordeanu, Emil Bordeanu, Stelian Ghitun, Mihai Dretcanu, Daniel Șchiopu, Cristian Sorin Iordache, Silviu Ionuț Gheorghiu, Cezar Cristian Aciobăniței, Vasile Bordeianu, Ioan Asoltanei, Remus Sever Spânu, Ion Hranniciuc, Mihai Vasilica, Ana Maria Precol, Paul Cucu, Irina Circu, Anișoara Iacobița și Petru Iacobița, prin Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în Dosarul nr. 3.855/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă, de Aurel Lanca, prin Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în Dosarul nr. 7.322/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă, de Elena Amariei, Vasile Azamfirei, Ioan Baciuc, Dumitru Dumitraș, Maria Gheorghiu, Ioan Iacob și Elena Lozneau, prin Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în Dosarul nr. 4.104/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă, de Marcel Arnăutu, Mariana Clapon, Angela Enache, Olguța Apopei, Constantin Avasiloaie, Constantinica Romaniuc și Maria Iftimie, prin Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în Dosarul nr. 4.713/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă, de Elena Apastinii, Ana Măria Haspazaru, Paraschiva Pauca, Elena Piriș, Doina Roșu, Diana Turcanasu, Georgeta Cătălina Apopei Guraliuc, Sergiu Atitienei, Bilibau Victorița, Gheorghe Bodas, Livia Costea, Nicolai Cozlac, Irina Cretu, Gabriela Liliana David, Claudia Petrovici, Ioan Strujan, Mihaela Ticalo, Doina Camelia Vasilica, Garofița Zaharia, Alina Șchiopu, Dana Labusca, Lia Mintiei și Mihaela Filip, prin Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în Dosarul nr. 4.711/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu măsura conexării.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.509D/2011, nr. 1.510D/2011, nr. 1.598D/2011, nr. 1.612D/2011 și nr. 1.613D/2011 la Dosarul nr. 1.409D/2011, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 872/2010 și nr. 1.155/2011 și pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 6.824/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.**

Excepția a fost ridicată de Ioan Ștefură, Florica Răgoșcă, Maria Dumitraciuc, Felicia Andriuc, Luminița Macovei și Viorel Precu, prin Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, într-o cauză având ca obiect acordarea unor drepturi bănești.

Prin încheierile din 24 octombrie 2011, pronunțate în dosarele nr. 3.855/40/2011 și nr. 7.322/40/2011, prin Încheierea din 3 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 4.104/40/2011, și prin încheierile din 8 decembrie 2011, pronunțate în dosarele nr. 4.713/40/2011 și nr. 4.711/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.**

Excepția a fost ridicată de Relu Oleniuc, Nicolaie Antonovici, Maria Bordeanu, Emil Bordeanu, Stelian Ghitun, Mihai Dretcanu, Daniel Șchiopu, Cristian Sorin Iordache, Silviu Ionuț Gheorghiu, Cezar Cristian Acioabăniței, Vasile Bordeianu, Ioan Asoltanei, Remus Sever Spânu, Ion Hranniciuc, Mihai Vasilica, Ana Maria Precol, Paul Cucu, Irina Circu, Anișoara Iacobița, Petru Iacobița, Aurel Lanca, Elena Amariei, Vasile Azamfirei, Ioan Baci, Dumitru Dumitraș, Maria Gheorghiu, Ioan Iacob, Elena Lozneau, Marcel Arnăutu, Mariana Clapon, Angela Enache, Olguța Apopei, Constantin Avasiloaie, Constantinica Romaniuc, Maria Iftimie, Elena Apastinii, Ana Măria Haspazaru, Paraschiva Pauca, Elena Piri, Doina Roșu, Diana Turcanasu, Georgeta Cătălina Apopei Guraliuc, Sergiu Atitienei, Bilibau Victorița, Gheorghe Bodas, Livia Costea, Niculai Cozlac, Irina Cretu, Gabriela Liliana David, Claudia Petrovici, Ioan Strujan, Mihaela Ticalo, Doina Camelia Vasilica, Garofița Zaharia, Alina Șchiopu, Dana Labusca, Lia Mintiei și Mihaela Filip, prin Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în cauze având ca obiect acordarea unor drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile legale criticate încalcă grav dreptul de proprietate asupra bunului reprezentat de

salariul cuvenit pentru munca prestată. Această diminuare a drepturilor salariale s-a realizat fără a exista vreunul din cazurile prevăzute de art. 53 din Constituție, fără a avea caracter temporar și fără a se acorda, în schimb, vreo despăgubire proporțională cu privarea de acel bun.

De asemenea, autorii susțin că prevederile art. 1 din Legea nr. 285/2010 preiau „*sine die*” diminuarea salarială dispusă prin Legea nr. 118/2010 și că, pentru anul 2011, nu este justificată în niciun mod privarea de un bun, în condițiile în care nu există o justificare legală în acest sens, care să țină de necesitatea asigurării securității naționale și nicio modalitate de compensare pentru pierderea suferită.

Sunt invocate în acest sens aspecte din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului — hotărârile pronunțate în cauzele *Kechko contra Ucrainei*, 2005, *Kopecky contra Slovaciei*, 2003, *Cazacu contra Moldovei*, 2007.

De altfel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, drepturile salariale, privite ca drept de creanță, reprezintă un „*bun*”, dacă acesta este suficient de bine stabilit pentru a fi exigibil sau dacă reclamantul poate pretinde că a avut cel puțin o speranță legitimă de a-l vedea concretizat.

Totodată, noțiunea de „*bun*” înglobează orice interes al unei persoane de drept privat ce are o valoare economică, astfel încât dreptul la salariu este asimilat dreptului de proprietate. Invocă, în acest sens, Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pronunțată în Cauza *Buchen contra Cehiei*, 2002.

Invocând Decizia Curții Constituționale nr. 874/2010, autorii excepției consideră că salariații din sistemul bugetar aveau dreptul să primească în continuare o retribuție în acord cu prevederile legale aplicabile pentru anul 2010.

În fine, autorii arată că restrângerea unui drept poate fi justificată atunci când nu violează esența dreptului restrâns. Suprimarea unui sfert din salariu are ca efect violarea dreptului în substanța sa, cu atât mai mult cu cât, după 1 ianuarie 2011, măsura nu a încetat, iar salariile nu au revenit la cuantumul inițiale, ci Guvernul a permanentizat diminuarea salarială, chiar dacă a restituit 15% din cuantumul salariului avut de salariat la 1 octombrie 2010.

În altă ordine de idei, este invocat faptul că la promulgarea și intrarea în vigoare a Legii nr. 118/2010 au fost încălcate art. 147 alin. (2) din Constituție, precum și art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și art. 133 alin. (3)—(5) din Regulamentul Camerei Deputaților.

Așa cum rezultă din Decretul Președintelui României nr. 603 din 29 iunie 2010, legea a fost promulgată în aceeași zi în care a fost adoptată de Parlament și a fost trimisă spre publicare în Monitorul Oficial, astfel încât actul normativ a fost publicat în data de 30 iunie 2010, sub nr. 118.

Or, Legea nr. 118/2010 putea fi promulgată de Președintele României doar după expirarea celor două zile stabilite de art. 15 din Legea nr. 47/1992, în măsura în care nu a fost invocată o obiecție de neconstituționalitate. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 975/2010.

Tribunalul Botoșani — Secția civilă își exprimă opinia în sensul constituționalității Legii nr. 118/2010 și Legii nr. 285/2010, reținând că, în cuprinsul deciziilor nr. 975/2010, nr. 872/2010, nr. 874/2010 și nr. 1.655/2010, Curtea Constituțională a analizat, în totalitate, criticile de neconstituționalitate formulate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând deciziile Curții Constituționale nr. 872/2010, nr. 874/2010, nr. 1.655/2010 și nr. 1.155/2011.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale, invocând deciziile nr. 872/2010, nr. 874/2010 și nr. 1.655/2010 ale Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010.

Curtea constată că același obiect îl are și excepția de neconstituționalitate ridicată în Dosarul nr. 6.824/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă. În acest caz, Curtea observă că, deși potrivit încheierii de sesizare, este reținut „art. 2 lit. b)” din Legea nr. 118/2010, în realitate, sunt vizate prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) din actul normativ menționat.

Prevederile criticate din Legea nr. 118/2010 au următorul conținut:

— Art. 1: „(1) *Cuantumul brut al salariilor/soldelor/indemnizațiilor lunare de încadrare, inclusiv sporuri, indemnizații și alte drepturi salariale, precum și alte drepturi în lei sau în valută, stabilite în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, se diminuează cu 25%.*

(2) *În situația în care din aplicarea prevederilor alin. (1) rezultă o valoare mai mică decât valoarea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, suma care se acordă este de 600 lei.”;*

— Art. 2 alin. (1) lit. b): „(1) *Se reduc cu 25% următoarele drepturi de natură salarială de care beneficiază personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice, indiferent de modul de finanțare al acestora:*

[...]

b) *drepturile prevăzute la art. 104 alin. (3) și art. 107 alin. (4) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare”;*

Prevederile art. 1 din Legea nr. 285/2010 au următorul conținut:

„(1) *Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate*

personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

(2) *Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.*

(3) *Cuantumul brut al drepturilor prevăzute la alin. (1) și (2) se va stabili în anul 2011 ținându-se seama de gradul sau treapta profesională, vechimea în muncă, vechimea în funcție sau, după caz, în specialitate, dobândite în condițiile legii până la 31 decembrie 2010.*

(4) *Cuantumul soldei de grad/salariului gradului profesional, al soldei de comandă/salariului de comandă, precum și cuantumul gradațiilor, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.*

(5) *În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege.”*

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 20 alin. (1) potrivit căruia „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.”, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 136 alin. (1) și (5) privind tipurile de proprietate — publică și privată, și caracterul inviolabil al proprietății private, în condițiile legii organice, art. 147 alin. (2) care statuează că „În cazurile de neconstituționalitate care privesc legile, înainte de promulgarea acestora, Parlamentul este obligat să reexamineze dispozițiile respective pentru punerea lor de acord cu decizia Curții Constituționale” și art. 148 alin. (2) privind prioritatea reglementărilor comunitare cu caracter obligatoriu față de dispozițiile contrare din legile interne.

Sunt invocate și dispozițiile privind protecția proprietății cuprinse în art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile criticate din cuprinsul Legii nr. 118/2010 au avut o aplicabilitate limitată în timp, până la 31 decembrie 2010, potrivit art. 16 alin. (1) din acest act normativ, iar prevederile Legii nr. 285/2010 reglementează, după cum indică însuși titlul său, salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, având deci aplicabilitate limitată doar la anul 2011. Cu toate acestea, aceste prevederi legale continuă să își producă efectele juridice în prezentele cauze, astfel încât, în lumina jurisprudenței sale, Curtea urmează a analiza constituționalitatea prevederilor ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.155 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 27 octombrie 2011, și Decizia nr. 115 din 9 februarie 2012*), nepublicată până la data pronunțării prezentei decizii).

În continuare, Curtea reține că prevederile Legii nr. 118/2010 și ale Legii nr. 285/2010 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate exercitat din perspectiva unor critici asemănătoare celor formulate în prezenta cauză.

I. În privința argumentelor care privesc neconstituționalitatea intrinsecă, Curtea a reținut, în esență, că dreptul la salariu este corolarul unui drept constituțional, și anume dreptul la muncă, iar diminuarea sa se constituie într-o veritabilă restrângere a exercitiului dreptului la muncă. Realizând o examinare a compatibilității dispozițiilor legale criticate cu fiecare dintre condițiile strict și limitativ prevăzute de Legea fundamentală pentru restrângerea exercitiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea a constatat că măsura de diminuare a cuantumului salariului/indemnizației/soldei cu 25% constituie o restrângere a exercitiului dreptului constituțional la muncă ce afectează dreptul la salariu, cu respectarea însă a prevederilor art. 53 din Constituție.

Astfel, Curtea a statuat că diminuarea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei este prevăzută prin Legea nr. 118/2010 și se impune pentru reducerea cheltuielilor bugetare. De asemenea, soluția legislativă criticată a fost determinată de apărarea „securității naționale”, noțiune înțeleasă în sensul unor aspecte din viața statului — precum cele economice, financiare, sociale — care ar putea afecta însăși ființa statului prin amplexarea și gravitatea fenomenului. În acest sens, prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, Curtea a statuat că situația de criză financiară mondială ar putea afecta, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională.

Cu privire la proporționalitatea situației care a determinat restrângerea, Curtea a constatat că există o legătură de proporționalitate între mijloacele utilizate (reducerea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei) și scopul legitim urmărit (reducerea cheltuielilor bugetare/reechilibrarea bugetului de stat) și că există un echilibru între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului.

De asemenea, Curtea a constatat că măsura legislativă criticată este aplicată în mod nediscriminatoriu, în sensul că reducerea de 25% se aplică tuturor categoriilor de personal bugetar, în același quantum și mod. Curtea a observat, totodată, că această măsură prezintă un caracter temporar, având o durată limitată în timp, și anume până la data de 31 decembrie

2010, tocmai pentru a nu se afecta substanța dreptului constituțional protejat (Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010 și Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, ambele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010).

Considerente similare au fost reținute de Curte și în ceea ce privește criticile de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Legea nr. 285/2010 (a se vedea Decizia nr. 1.655 din 28 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 20 ianuarie 2011).

De asemenea, Curtea a mai reținut că modalitatea de stabilire a cuantumului salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, precum și a celorlalte elemente ale sistemului de salarizare, potrivit art. 1 din Legea nr. 285/2010, nu este de natură să încalce cele stabilite prin deciziile Curții Constituționale nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010. Cu acele prilejuri, Curtea a impus o obligație de rezultat legiuitorului, aceea ca după 1 ianuarie 2011 să revină la cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea acestor măsuri de diminuare, în condițiile încadrării în politicile sociale și de personal, care, la rândul lor, trebuie să se încadreze în nivelul cheltuielilor bugetare. Este în același timp o obligație sub condiție care va duce la revenirea etapizată a cuantumului drepturilor salariale la nivelul anterior Legii nr. 118/2010. Stabilirea modalității concrete de realizare a acestui proces este o prerogativă a legiuitorului, care va decide, în funcție de situația economico-financiară a țării, momentul îndeplinirii cât mai rapid a obligației sale de rezultat, în sensul revenirii cel puțin la cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea Legii nr. 118/2010 (a se vedea Decizia nr. 1.655 din 28 decembrie 2010, citată mai sus).

Cât privește criticile de neconstituționalitate formulate din perspectiva încălcării dreptului de proprietate, Curtea a reținut că salariile viitoare pe care angajatorul trebuie să le plătească angajatului nu intră în sfera de aplicare a dreptului de proprietate, angajatul neavând un atare drept pentru salariile ce vor fi plătite în viitor de către angajator ca urmare a muncii viitoare prestate de angajat. Dreptul de proprietate al angajatului în privința salariului vizează numai sumele certe, lichide și exigibile.

În același timp, Curtea a observat că și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, spre exemplu în Hotărârea din 31 mai 2011, pronunțată în Cauza *Maggio și alții împotriva Italiei*, paragraful 55, a reiterat jurisprudența sa cu privire la faptul că art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu implică un drept la dobândirea proprietății (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.155 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 27 octombrie 2011).

De altfel, și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin Decizia pronunțată în 6 decembrie 2011, în cauzele *Felicia Mihăieș împotriva României* și *Adrian Gavril Senteș împotriva României*, paragraful 21, a statuat că măsura reducerii salariilor prevăzută de Legea nr. 118/2010 nu este contrară art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

II. Referitor la pretinsa neconstituționalitate extrinsecă a Legii nr. 118/2010, Curtea a reținut că natura juridică a termenului de

*) Decizia Curții Constituționale nr. 115 din 9 februarie 2012 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 230 din 5 aprilie 2012.

două zile prevăzut la art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale este una de protecție a titularilor dreptului de sesizare a Curții Constituționale, spre a se evita promulgarea intempestivă a legii și eludarea în acest fel a controlului de constituționalitate *a priori*. Pentru a întări finalitatea urmărită prin instituirea acestui termen, Curtea a stabilit că, în măsura în care titularii dreptului de sesizare și-au exercitat acest drept în interiorul termenului respectiv, controlul de constituționalitate *a priori* va fi realizat chiar dacă decretul de promulgare a fost emis înainte ca aceștia să își fi exercitat dreptul prevăzut la art. 146 lit. a) din Constituție.

Astfel, chiar dacă Președintele a promulgat legea criticată pentru neconstituționalitate, aceștia aveau dreptul și posibilitatea să sesizeze Curtea Constituțională în termenul de două zile prevăzut de lege cu privire la textele care au făcut obiectul reexaminării.

Încălcarea acestui termen nu se poate converti într-un motiv de neconstituționalitate a legii, lege care a fost adoptată de către Parlament, din punct de vedere extrinsec, cu respectarea tuturor exigențelor de ordin constituțional.

Promulgarea este un act ulterior adoptării legii și exterior voinței emitentului actului, astfel încât eventualele probleme de constituționalitate în legătură cu acesta nu afectează constituționalitatea extrinsecă a legii.

De altfel, Curtea a arătat că, indiferent de forma de exercitare a controlului de constituționalitate pe cale *a priori* sau *a posteriori*, acesta se va putea realiza întotdeauna numai prin respectarea strictă a Legii nr. 47/1992, republicată, precum și a dispozițiilor regulamentelor celor două Camere ale Parlamentului de către autoritățile publice implicate, lipsirea de substanță a uneia dintre cele două forme de control constituțional fiind de neconceput într-un stat de drept, ceea ce demonstrează clar că respectarea termenului de două zile este o obligație a autorităților publice implicate în procedura de promulgare, fiind deci o condiție exterioară legii.

Nu în ultimul rând, Curtea a reținut că obiectul controlului de constituționalitate reglementat la art. 146 lit. d) din Constituție îl constituie legile și ordonanțele Guvernului, și nu decretul de promulgare sau modul în care instituțiile publice înțeleg să își exercite competențele constituționale sau legale (a se vedea Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 11 august 2010, și Decizia nr. 66 din 31 ianuarie 2012*), nepublicată până la data pronunțării prezentei decizii).

În final, Curtea constată că celelalte dispoziții constituționale invocate nu au relevanță pentru soluționarea prezentei cauze.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Ioan Ștefură, Florica Răgoșcă, Maria Dumitraciuc, Felicia Andriuc, Luminița Macovei și Viorel Precu, prin Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în Dosarul nr. 6.824/40/2011, al Tribunalului Botoșani — Secția civilă, de Relu Oleniuc, Nicolaie Antonovici, Maria Bordeanu, Emil Bordeanu, Stelian Ghitun, Mihai Dretcanu, Daniel Șchiopu, Cristian Sorin Iordache, Silviu Ionuț Gheorghiu, Cezar Cristian Acioabăniței, Vasile Bordeianu, Ioan Asoltanei, Remus Sever Spănu, Ion Hranniciuc, Mihai Vasilica, Ana Maria Precol, Paul Cucu, Irina Circu, Anișoara Iacobița și Petru Iacobița, prin Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în Dosarul nr. 3.855/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă, de Aurel Lanca, prin Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în Dosarul nr. 7.322/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă, de Elena Amariei, Vasile Azamfirei, Ioan Baci, Dumitru Dumitraș, Maria Gheorghiu, Ioan Iacob și Elena Lozneau, prin Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în Dosarul nr. 4.104/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă, de Marcel Arnăutu, Mariana Clapon, Angela Enache, Olguța Apopei, Constantin Avasiloaie, Constantinica Romaniuc și Maria Iftimie, prin Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în Dosarul nr. 4.713/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă, de Elena Apastinii, Ana Măria Haspazaru, Paraschiva Pauca, Elena Piri, Doina Roșu, Diana Turcanasu, Georgeta Cătălina Apopei Guraliuc, Sergiu Atitienei, Bilbau Victorița, Gheorghe Bodas, Livia Costea, Niculai Cozlac, Irina Cretu, Gabriela Liliana David, Claudia Petrovici, Ioan Strujan, Mihaela Ticalo, Doina Camelia Vasilica, Garofița Zaharia, Alina Șchiopu, Dana Labusca, Lia Mintiei și Mihaela Filip, prin Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în Dosarul nr. 4.711/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Gagu

*) Decizia Curții Constituționale nr. 66 din 31 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 232 din 6 aprilie 2012.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN

privind sesiunea specială de evaluare națională 2012 pentru elevii din clasa a VIII-a participanți la loturile naționale de pregătire pentru olimpiadele și concursurile internaționale

În conformitate cu prevederile Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 3.753/2011 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii în sistemul național de învățământ, cu modificările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 536/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă organizarea unei sesiuni speciale de evaluare națională 2012 pentru elevii din clasa a VIII-a participanți la loturile naționale de pregătire pentru olimpiadele și concursurile internaționale.

Art. 2. — (1) Calendarul sesiunii speciale de evaluare națională 2012 este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Sesiunea specială de evaluare națională 2012 se desfășoară în conformitate cu Metodologia de organizare și desfășurare a evaluării naționale pentru elevii clasei a VIII-a, în anul școlar 2010—2011, și pe baza programelor de examen, aprobate prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 4.801/2010 privind organizarea și desfășurarea evaluării naționale pentru elevii clasei a VIII-a în anul școlar 2010—2011, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 657 și 657 bis din 23 septembrie 2010, în vigoare și pentru anul școlar 2011—2012, conform prevederilor Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.219/2011 privind organizarea și desfășurarea evaluării naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a în anul școlar 2011—2012.

Art. 3. — Lista nominală a candidaților care pot participa la sesiunea specială a examenului de evaluare națională este întocmită de către Direcția generală educație și învățare pe tot parcursul vieții și este aprobată de secretarul de stat pentru învățământ preuniversitar.

Art. 4. — Sesiunea specială de evaluare națională 2012 se desfășoară la Seminarul Teologic „Sf. Ioan Gură de Aur” din Târgoviște, județul Dâmbovița.

Art. 5. — Comisiile pentru sesiunea specială de evaluare națională 2012 se numesc de către inspectoratul școlar al județului organizator, conform metodologiei în vigoare.

Art. 6. — Direcția generală educație și învățare pe tot parcursul vieții, Direcția generală învățământ în limbile minorităților, relația cu Parlamentul și partenerii sociali, Centrul Național de Evaluare și Examinare, Inspectoratul Școlar al Județului Dâmbovița, conducerea Seminarului Teologic „Sf. Ioan Gură de Aur” din Târgoviște duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului, interimar,

Liviu Marian Pop

București, 16 mai 2012.

Nr. 4.085.

ANEXĂ

CALENDARUL sesiunii speciale de evaluare națională 2012

5 iunie 2012	Înscrierea la sesiunea specială a evaluării naționale
6 iunie 2012	Limba și literatura română — probă scrisă
7 iunie 2012	Matematica — probă scrisă
8 iunie 2012	Limba și literatura maternă — probă scrisă
8 iunie 2012	Afișarea rezultatelor (până la ora 18,00)
8 iunie 2012	Depunerea contestațiilor (orele 18,00—20,00)
9—10 iunie 2012	Rezolvarea contestațiilor
11 iunie 2012	Afișarea rezultatelor finale după contestații

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN**privind aprobarea Calendarului desfășurării concursului de selecție a cadrelor didactice pentru constituirea corpului național de experți în management educațional, sesiunea 2012, seria a 2-a**

În baza prevederilor art. 246 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.549/2011 pentru aprobarea Metodologiei privind organizarea și desfășurarea concursului de selecție a cadrelor didactice pentru constituirea corpului național de experți în management educațional, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 536/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Calendarul desfășurării concursului de selecție a cadrelor didactice pentru constituirea corpului național de experți în management educațional, sesiunea 2012, seria a 2-a, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală management, resurse umane și investiții și inspectoratele școlare duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.
rețea școlară din Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Direcția modernizarea patrimoniului, informatizare și

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului, interimar,
Liviu Marian Pop

București, 24 mai 2012.
Nr. 4.171.

ANEXĂ**CALENDARUL****desfășurării concursului de selecție a cadrelor didactice pentru constituirea corpului național de experți în management educațional, sesiunea 2012, seria a 2-a**

5 iunie 2012	Afișarea programului orar al înscrierilor și a metodologiei de concurs la sediul inspectoratului școlar și pe site-ul propriu
6—17 iunie 2012	Completarea formularului de selecție online, în aplicația informatică
18 iunie 2012	Afișarea listelor cuprinzând candidații admiși în această etapă, în urma introducerii informațiilor în formularul de selecție online
19—27 iunie 2012	Depunerea portofoliului cu documentele prevăzute la art. 7 din Metodologia privind organizarea și desfășurarea concursului de selecție a cadrelor didactice pentru constituirea corpului național de experți în management educațional, aprobată prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.549/2011, la inspectoratul școlar de către candidații declarați admiși după etapa de selecție online, conform programului afișat
28—29 iunie 2012	Inspectoratele școlare transmit Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului (MECTS) lista candidaților declarați admiși după etapa de selecție online, care, la data înscrierii la selecție, ocupă o funcție de conducere sau de îndrumare și control din inspectoratul școlar, precum și dosarele acestora
2—11 iulie 2012	Evaluarea portofoliilor candidaților de către comisiile de evaluare constituite la nivelul inspectoratului școlar, respectiv la nivelul MECTS
12 iulie 2012	Validarea rezultatelor selecției de către consiliul de administrație al inspectoratului școlar și afișarea rezultatelor evaluării în ordinea descrescătoare a punctajelor
12 iulie 2012	Transmiterea către inspectoratele școlare a rezultatelor selecției făcute de comisia de evaluare constituită la nivelul MECTS, în vederea afișării acestora la sediul inspectoratului școlar
13—19 iulie 2012	Depunerea contestațiilor la inspectoratul școlar, respectiv la MECTS
20—23 iulie 2012	Soluționarea contestațiilor

24 iulie 2012	Transmiterea de către MECTS a rezultatelor contestațiilor la inspectoratul școlar
25—26 iulie 2012	Întocmirea de către inspectoratele școlare a listelor cuprinzând candidații promovați și înaintarea acestor liste la MECTS
31 iulie 2012	Emiterea ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind înscrierea cadrelor didactice declarate promovate în Registrul național al experților în management educațional

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

